

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Milady Tomkové a soudců JUDr. Bohuslava Hnízдила a JUDr. Brigity Chrastilové v právní věci **žalobce: F. H.**, zastoupen JUDr. Vladimírem Kyselákem, advokátem, se sídlem Zahradnická 140, Příbram, proti **žalovanému: Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 12/1222, Praha 1, **za účasti:** společnost N. L., s. r. o., v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 15. 8. 2005, č. j. 7 Ca 193/2005 - 27,

takto:

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Městskému soudu v Praze byla dne 10. 8. 2005 podána žaloba, kterou se žalobce jako podnikatel, jenž je provozovatelem mezinárodní autobusové linky P. – K., domáhal přezkumu rozhodnutí žalovaného, kterým bylo uděleno povolení k provozování mezinárodní autobusové linky na těžce lince společnosti N. L., s. r. o. (rozhodnutí ze dne 13. 6. 2005, č. j. 23/2005 - 510 - RK/2). Současně žalobce navrhl, aby soud vynesl předběžné opatření, kterým by společnosti N. L., s. r. o., se sídlem J. 738/18, P. 1, byla uložena povinnost přerušit provozování mezinárodní autobusové linky č. X P. – K. do pravomocného rozhodnutí soudu.

Napadeným usnesením městského soudu blíže označeným v záhlaví tohoto usnesení byl návrh na vydání předběžného opatření odmítnut, neboť soud došel k závěru, že navrhovatel se domáhá vydání předběžného opatření, obsahově se však jedná o odklad vykonatelnosti napadeného správního rozhodnutí. Vydání takového předběžného opatření je nepřípustné podle § 38 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Navrhovatel byl městským soudem poučen, že proti tomuto usnesení není kasační stížnost přípustná.

Žalobce (rovněž též navrhovatel, dále jen „stěžovatel“) napadl toto usnesení kasační stížností, v níž se dožaduje, aby Nejvyšší správní soud toto usnesení zrušil a věc vrátil městskému soudu k dalšímu řízení, přičemž jako důvod uvádí, že soud svůj právní závěr nedostatečně odůvodnil, stěžovatel nechápe, proč soud preferuje § 73 s. ř. s. Dále stěžovatel poukazuje na věc sp. zn. 8 Ca 54/2005 téhož soudu, v níž bylo o jeho návrhu na vydání předběžného opatření meritorně rozhodnuto; rozhodnutí městského soudu je podle názoru stěžovatele nezákonné, nesrozumitelné a zmatené.

Kasační stížnost je nepřijatelná a Nejvyšší správní soud ji jako takovou odmítl. Důvody nepřijatelnosti kasační stížnosti upravuje ustanovení § 104 s. ř. s. Podle odst. 3 písm. c) tohoto ustanovení je nepřijatelná kasační stížnost proti rozhodnutí, které je svou povahou dočasné. Rozhodnutí o předběžném opatření je rozhodnutím, které slouží k zatímní (tj. přechodné) úpravě poměrů účastníků (§ 38 odst. 1 s. ř. s.) a to do doby, než bude pravomocně rozhodnuto o věci samé. Předběžné opatření zaniká nejpozději dnem, kdy se rozhodnutí soudu, jímž se řízení končí, stalo vykonatelným (§ 38 odst. 4 s. ř. s.).

Rozhodnutí o předběžném opatření je tedy rozhodnutím dočasným, neboť takové rozhodnutí má pouze omezené trvání: není-li zrušeno soudem, zaniká z moci zákona. Dočasnou povahu má i rozhodnutí, jímž byl návrh na vydání předběžného opatření odmítnut či zamítnut. Odmítavé rozhodnutí, jímž soud vyjádřil názor na vhodnost užití právních prostředků k ochraně práv stěžovatele, nijak nepředjímá postup soudu při rozhodování o věci samé; Městský soud v Praze bude pokračovat v řízení o žalobě.

Nejvyšší správní soud kasační stížnost ze shora uvedených důvodů odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d), § 104 odst. 3 písm. c) ve spojení s § 120 s. ř. s.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení, jestliže kasační stížnost byla odmítnuta.

Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že právní názor vyjádřený v tomto rozhodnutí představuje konstantní judikaturu tohoto soudu; výklad pojmu „rozhodnutí podle své povahy dočasné“ užitý ve výluce § 104 odst. 3 písm. c) s. ř. s. vůči rozhodnutí, kterým byl zamítnut návrh na přiznání odkladného účinku žalobě (jenž nutno považovat svou povahou za období předběžného opatření) ve stejných intencích, jak byly vyloženy v tomto rozhodnutí, akceptuje ve své rozhodovací praxi i Ústavní soud (srov. č. 507/2005 Sb. NSS, III. ÚS 156/05, srov. též, usnesení Nejvyššího správního soudu sp. zn. 1 Ans 2/2003).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. ledna 2006

JUDr. Milada Tomková
předsedkyně senátu